

Lad os begynde med begyndelsen, og kort berette om de væsentligste begivenheder, som ÅRHUS FOLKE KUNST afstedkom:

Det begyndte med, at en frisørmester fra det nordlige Århus, Finn Hytte, kontaktede redaktør Erik Holm fra det nu nedlagte distriktsblad "NORDKUREREN", som på grundlag af Finn Hyttes ideer satte en artikel sammen, der opfordrede folk til at være med til at lave en udstilling i foråret 1974 og i øvrigt være med til at slå et slag for kunst i hverdagen, for at få folk til at forstå, at alle har en eller anden form for kunstnerisk sans, som burde udnyttes..

53 mennesker reagerede på henvendelsen, og snart havde de stablet en udstilling på benene i Orgelbygger Zachariassens smukke lokale i Egå.

Omtalen i "Nordkureren" var fyldig og positiv, og 800 mennesker besøgte udstillingen. Det gav folkekunstnerne blod på tanden, og den 19 maj 1974 havde Finn Hytte en stor artikel i den nu nedlagte avis "Demokraten" med en stor, fed overskrift:

"MIN DRØM AT LAVE EN HEL FOLKEBEVÆGELSE".

Denne artikels indhold, dannede det "ideologiske" grundlag for de love, der blev vedtaget på den stiftende generalforsamling 2. sept. 1974. Formålspragraften kom til at lyde

sådan:

"INSTITUTIONEN ER ÅBEN FOR ALLE, OG MEDLEMMERNE UDSKILLER UDEN CENSUR . FORMÅLET ER AT VARETAGE MEDLEMMERNES KUNSTNERISKE INTERESSE, OG FREMME SAMARBEJDET INDENFOR ALLE KUNSTUDFOLDDELSER,

bl.a. VED AFHOLDELSE AF MINDST EN STOR UDSKILLING, FOR ALLE MEDLEMMERNE OM ÅRET.

Og det lød jo smukt, ikke?

På dette tidspunkt havde over 100 mennesker kontaktet Finn Hytte og bedt om at måtte blive medlemmer.

Heriblandt mig og min kone. Vi så det som vores chance for at starte en kunstnerisk karriere, og jeg meldte mig til at skrive medlemsbladet. Det Tegnede faktisk til at blive en folkebevægelse for al slags kunst, og den nyvalgte bestyrelse slog et stort brød op: EN KÆMPE-udstilling i Gellerup Center. Meningen var, at kunsten skulle komme UD til FOLKET, der hvor folk faktisk VAR, således at folket skulle tilslutte sig denne nye måde at forholde sig til begrebet kunst på, og melde sig selv og børnene ind i bevægelsen, for der i gennem at yde direkte støtte til deres egne muligheder for at opleve og udøve kunst..

Ja, det var såmænd meningen.. ...men hvordan gik det så i Gellerup Center?

Det må jeg hellere give et billede af ved at fortælle EN ud af mange typiske episoder:

Min kone og mig fik tildelt en butik, i hvis vinduer vi havde fået at vide, at vi måtte hænges vores billeder op. Det viste sig af være en dyrehandel med fugle og fisk o.l. Nå, vi trådte jo indenfor og præsenterede os, hvilket afstedkom en vis forvirring, idet personalet ikke var blevet orienteret fra centerledelses side, og indehaveren ikke var til stede.. ..men vi fik da et vindue overladt og flyttede fugleburene lidt til side, og klistrede akvarellerne op med tape.. ..og tog hjem. Dette foregik lige efter lukketid, så derfor kom vi igen dagen efter for at se hele udstillingen og specielt for at se, hvordan folk reagerede på vores ting. Vi ville lige så stille "blande os" og holde ørene stive.

Da vi kom op ad den rullende trappe så vi til vor store glæde en mængde mennesker stå foran vores vindue, og så vidt vi kunne se på deres fagter og smil, var de helt vilde med vores ting.. ..så vi gik nærmere og "blandede os" - og stod og gloede på en kænguro!

men? hvor var vores akvareller? ..nede i fodhøjde, såmænd, nede i kænguro-hø-højde! Let chokerede gik vi ind i butikken for at få en nærmere forklaring.. ..og sådan gik det slag i slag, episoder som ovenstående var der mange af, men efter store diskussioner og forhandlinger blev vi enige om at fortsætte arrangementet som planlagt af hensyn til publikum.

Hvor mange medlemmer ÅFK mistede på den udstilling skulle først vise sig i maj 1975, da nyt kontingent opkrævedes.

Inden julen 74 skete der to ting, l. Finn tog initiativ til at ÅFK fik eget butikslokale i Tordenskjoldsgade, og julefesten blev afviklet på god og festlig vis, med nissemand og glög og det hele.

Januar havde ÅFK sin store diskussion om det skulle være en afholdsforening eller ej, fordi et par medlemmer var blevet set drikke øl i butikkens baglokale. Øl-drikkerne sejrede, og ÅFK mistede et par medlemmer.

At sidde i butiklokalet for at sælge kunst var en ynke.

Vi havde een kunde hver anden dag, som imidlertid ikke ville købe noget, men som måske ville være medlem.. ..i øvrigt blev de 17, der først skiftedes til at sidde der, hurtigt til 12 og så til 8, og så 5. De sidste 5 holdt ud, indtil de blev sagt op i 1976, fordi butikken skulle sælges.

Imidlertid lysnede det forude. Trøjborg Beboerforening fik nogle lokaler af kommunen, og ÅFK tilbød at starte aftenskolevirksomhed i musiske fag. Den 17. marts 75 var der hvervningsmøde, og beboerforeningens medlemmer samt paladsklubben skulle orienteres om kursernes indhold. 1 eller 2 mennesker fra disse foreninger mødte op.. ..mjaaaaarh..

Senere lykkedes det dog at få 2 af de planlagte kurser i gang..

Den årlige udstilling: "Efterår 1975" blev stablet på benene og var godt omtalt i Århus Kunstavis.

Det viste sig herefter, at tiden havde smuldret bestyrelsen, der faktisk var ophørt med at fungere, måske på grund af en større interesse for dyrkning af radiser, hvem ved? .. og formanden ankom i lettere bedugget tilstand til det månedlige bestyrelsesmøde (han måtte bæres hjem) på grund af de miserable forhold, han måtte kæmpe med. På dette møde vedtoges det at indkalde til ekstraordinær generalforsamling, som under skrig og skrål (pga. mangel på dagsorden og dirigent) blev afholdt den 2-6-75, og på hvilken man opdagede, at der ikke fandtes noget regnskab, kun penge i en cigarkasse. I øvrigt havde man til kontingent-inddrivningen sendt girokort ud til alle medlemmerne, og bedt dem betale på denne måde.

Det afstedkom en del forvirring, eftersom man ikke havde tænkt på at oprette en giro-konto...

Begge de ovennævnte handlingsforløb tyndede nok også lidt ud blandt de sartere medlemmer...

Nå.

Men da jeg nu var kommet med i bestyrelsen (fordi der ikke var andre kandidater), blev jeg altså i højere grad medansvarlig.. ..og jeg tog formålsparagraffen alvorligt, hvilket ikke gjaldt for alle medlemmer, viste det sig stadig tydeligere, og jeg prøvede at inføre tolerance ved at skrive et par artikler i medlemsbladet:

ANGÅENDE F. EKS. ..ÅFK' s ENKELTE MEDLEMMERS & PUBLIKUMS FRIHED TIL AT CENSURERE SELV.

PRINCIPIELT

må det være sådan, at man tillader andre størst mulig frihed f.eks. i udtryksmuligheder, holdninger, religiøse ideer, osv..

Hvis man vil prøve at begrænse denne frihed, eller tager afstand fra, at den PRAKTISERES, ja så må der jo være noget GALT med ens EGNE teorier, siden de ikke kan "slå igennem" uden tvang..

(Her går vi altså ud fra, at vi HAR et frit samfund, som f.eks. ÅFK, som nogen i samfundet prøver at gøre mindre frit)

Måske er det ENESTE gale bare, at man IKKE TOLERERER andre opfattelser, og AKTIVT prøver at HINDRE dem i at komme til UDTRYK..

Men DET er så sandelig også galt NOK til, at enhver rettænkende person må gå AKTIVT IMOD en sådan AKTIV MANGEL på TOLERANCE..

Sagt på anden vis:

Jeg mener, at INGEN kan være SIKKER på at have den rigtige løsning på, eller opfattelse af NOGET SOM HELST, og at alle foreslåede løsninger eller opfattelser, som forslagsstilleren hævder at tro er de bedste eller rigtigste, i DET MINDSTE bør gennemprøves i en diskussion af en eller anden art, f.eks. ved hjælp af kunstneriske udtryk i form af værker, der udstilles gennem ÅFK, og DENNE DISKUSSION KAN KUN OPSTÅ, DERSOM forslagene FRIT kan stilles på så MANGE SOM TEKNISK MULIGE MÅDER, således at ALLE ASPEKTER kommer med, at en bedømmelse får størst muligt grundlag, og DERFOR har teoretisk SANDSYNLIGHED for at blive mest "retfærdigt" bedømt.. af så mange som muligt..

Sagt på anden vis:

Hvis man er tilhænger af den ene eller den anden mening, har man de bedste chancer for at få andre overbevist, dersom man er medlem af et samfund eller en forening e.l., hvor der IKKE ER NOGEN CENSUR AF NOGEN ART.. ..her er der et frit marked for ideer, og enhver kan falbyde sine..

Hvis man så siger:

"Jeg vil ikke være med i det gedemarked, de sælger jo hvad som helst! " ... må det være udtryk for en slags virkelighedsflugt, hvor man ved at stikke hovedet i busken tror at kunne udslette det frie marked.. ..fordi man i virkeligheden ikke mener, at det bør have lov til at eksistere..

Jeg siger:

DEN, DER VIL PRØVE AT FJERNE NOGET FRA VIRKELIGHEDEN, HAR IKKE FATTET, AT DET NETOP ER VIRKELIGT!

Virkeligheden vil ramme vedkommende som en boomerang, dvs. konsekvensen af at ville kastre friheden bliver AUTOMATISK, at friheden vil bekæmpe denne slagtermester, simpelthen ved at eksistere, og dermed angribe denne virkelighedsfornægter med store lysende fakler af frihed..

ALTSÅ:

Det må være tilladt PERSONLIGT at lave en collage af virkeligheden til sin egen oplevelse..

MEN,

Det må være FORBUDT at prøve at TVINGE virkeligheden til KUN at omfatte denne collage..

ÅRHUS FOLKEKUNST er et frit marked for kunstneriske ideer, vi holder alle døre åbne og har ingen censur.. ..det er en klippe, der er god at bygge videre på.

vi har formået at samle mennesker med de mest modstridende politiske og moralske synspunkter, og i en meget forskellig alder, til at samarbejde om at holde denne flamme brændende.

Måske netop fordi vi fra begyndelsen har været helt uerfarne med foreningsarbejde, er det lykkedes os at skabe en forening, der er noget ud over det sædvanlige på en positiv måde. Vi har ikke været hæmmet ret meget af vanetænkning.

Det viser, at hvor der er interessefællesskab, kan der også etableres menneskefællesskab..

Det er vigtigt, at ÅFK eksisterer og VOKSER.. ..for vi udfylder et tomrum, og vi fylder jord i kulturkløften.. ..vi bygger en dæmning fra folk til kunst og omvendt, og det er VIGTIGT, at denne dæmning bliver SOLID!

resummè:

Tolerance er en forudsætning.

Ingen kan være sikre på noget som helst.

Bedømmelsen af ideer og værker

må have størst muligt grundlag

i frugtbare diskussioner uden censur.

Det er virkelighedsflugt at begrænse virkeligheden.

Luk op!

Hold alle døre åbne!

Det hjalp ikke ret meget.